

אלא שצרייך עיון מאייזה טעם גילה הקב"ה לאברהם שישלח לו מכת בכורות דוקא. וכי לא היה די להבטיח לו לדין אוטם באיזה דין או באיזו מכחה שיצטרך עד שיוצאו שם, ולמה הוצרך לرمוז לו דיןAncii על מכת בכורות בפרטאות? ועל כרחך צרייך לומר שהגילה דוקא מכחה זו לאברהם כדי שיכיר ויבין שישראל עתידיים להיות קודש לה', וכל אוכלי יאשמו (ירמיהו ב,ג). והקדושה באהה לפ' מהם בכורים, ומשמעותה בכיה עלייהם מכחה זו מידה כנגד מידה.

נצח ישראל למהר"ל פרק טו

ותמצא כי אותיות 'בכר' הכל שניים; הב' באחדים, הכ' בעשרות, הר' ש' במאות. ולכך אמר יעקב לעשו "מכרה בcourtך לי", הוא עולם הבא, שהוא עולם שני.

מציאות קtan פיסקה סט

"ל בפסוק (שמות כב, ל) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשיליכון' וכו'. בדרך רמז, שהכלב מכונה ה'יצה"ר וחילוטיו, כמו שתכתב (תהלים כב, כא. תיקוני זוהר תיקון ע, דף קלג, ב) 'מיד כלב יחידתי'. והטעם, כי הכלב יש בו מידה שכasher ירגilio האדם אצל יהה נאמן לאחוננו עד מאייד ישרמהו. ואם ירגilioו בкусם ואחריות רעה יהה חייה רעה, כמו שתכתב בע"ז (יח, ב) הני כלבי דאכלין אינשי. והכי נמי ה'יצה"ר, כאשר ירגilioו האיש השלם ביראת ד' לעבודת הש"ת כמ"ש 'בכל לבבר' בשני יצירך משנה ברכות נד, א), יהה נאמן ומסיע לעבודת הש"ת. ואם ח"ו ירגilioו ברע יהה טורף נפשו מאיינם מהו. והנה אפשרות מטמטמים לבו של אדם (יומא לט, א) ומגבירים ה'יצה"ר עלייו. על זה אמר טרפה לא תאכלו', כי כאשר תאכלו יהה לכלב חזק כוחות ה'יצה"ר ולגרותו. והם יאכלו, שהם זכו על שלאן חרב כלב לשונו (שם"ר לא, ט) והראו שעיל ידי קבלת התורה שהיא יציאת מצרים הכהנה לה, יתהפרק ה'יצה"ר לטוב.

שפטין כהן שמות פרק יא פסוק א

ולפי שאין הקב"ה מקפח שcar כל בירה נתן להם לכלבים הטריפה ובגר אמר (דברים י"ד, כ"א) לא תאכלו כל נבילה לגר אשר בשעריך תנתנה ואכללה או מכור לנכרי, נתן טריפה לכלב ונבילה לגר אף על פי שהכלב הנבילה והטריפה הכל הם שויים אצלו עם כל זה הרחיקו מהנבילה לפי שנתנבלת על ידי מלאך ויש לו חלק בה, כי הכלב מרוב פחדו מ מלאך המתות צועק. כמו שתכתב הרב רבינו מנחים ריקנאטי ז"ל ראייתי שתכתב אחד מתלמידי רבי יהודה החסיד ז"ל פעם אחת היה כלב צעק זונבו מונחת בין ירכותיו והוא מהלך לצדדין מאיימת מלאך המתות ובא אחד ודוחף את הכלב למקום שהוא בורח משם וממת הכלב לאלאתר, אם כן שcar גדול נתן לו שהרחקו מן הנבילה שהוא חלקו של סמאלו, כמו שאמרו ז"ל (זוהר ח'ב קנ"א ע"ב) יחו מותיר אליו המתים על ידי הקב"ה, נבלתי יקומו אלו המתים על ידי מלאך המתות, יחרץ, פירש רש"י ז"ל שהוא לשון שנין. הוא לא רצה לשון לשונו כדי שלא להפחיד את ישראל לזה יתנו לוبشر שנשחט על ידי בדיקה ושנון:

פנקסי הראי"ה פנקס יג: קלא

"פני הדור כפני הכלב", והכלב יש לו ג"כ כמה מדות טובות, והוא נאמן לאחוננו מאייד, וכشمעלים אותו הוא עולה להיות במלעת בן. כgmtaria שלו, זוכה לאליה", כלבים משחקים אליו בא לעיר.

פרק שירה- כלבים אומרים: "בואו נשתחוו ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו".

הכלבים ביציאת מצרים

ספר שמות פרק יא

(ד) ויאמר משה אלה אמר יְהוָה יְהוָה הַלְלוֹה אֲנִי יוֹצֵא בַּתּוֹרֶת מִצְרָיִם: (ה) וְמֵת כֵּל בְּכֹור בָּאָרֶץ מִצְרָיִם מִבְּכֹר פְּרֻעָה הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּאוֹ עד בְּכֹור הַשְׁפָחָה אֲשֶׁר אַחֲרַ הַרְחִים וְלֹא בְּכֹור בָּהָמָה: (ו) וְהִתְהַגֵּד אֲלֵיכֶם גָּדוֹלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר כִּמְהוּ לְאַגְּדִיתָה וְכִמְהוּ לְאַתְּסִיף: (ז) וְלֹכֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַיְחָדָן כֶּלֶב לְשָׁנוֹ לְמַאיָּשׁ וְעַד בָּהָמָה לְמַעַן תִּדְעָנוּ אֲשֶׁר יַפְלֵה יְדָךְ בֵּין מִצְרָיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: (ח) וַיַּרְדוּ כָל עֲבָדִים אֱלֹהָיִם וְהַשְׁתַּחוּ לִי לְאמֹר צָא אֶתְחָה וְכָל הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיכֶם וְאַחֲרֵיכֶם כִּי אַצָּא וְיַצֵּא מִעַם פְּרֻעָה בְּחֶרְיוֹן אֶפְרַיִם:

בבא קמא דף ס/ב - תננו רבנן כלבים בוכים מלאך המות בא לעיר כלבים משחקים אליו הנביא בא לעיר

דעת זקנים מבורי התוספות שמות

(ז) ולכל בני ישראל לא יחרץ וגוי - והיינו הנס דעתך ג' דאמרין כלבים צועקים מלאר המות בא לער. ואכ' דין היה לצועק בשעת מכת בכורות אפילו הci ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו:

שמות רבה פרשה לא פסקה ט

בש בשרה טרפה לא תأكلו לכלב תשיליכון אותו למאמר הקב"ה חי'בים אתם לכלבים
שבשעה שהרגתינו בכורי מצרים והוי המצריים יושבון כל הלילה וקוברין מטבחם והכלבים נובחין להם
ולישראל אין נובחין שנאנמר וכלל בני ישראל לא יתרץ כלב לשונו לפיקר אתם חי'בים לכלבים שנאנמר
 לכלב תשיליכון אותו. מה הכלבים אחד נובח וכולם מתקבצים ונובחים על חנים אבל אתם לא תהיו כן
מן פנוי שאתם אנשי קדש שנאנמר ואנשי קודש תהיו ל:

זרע שמשון פרשת בא אות ד

איתא במדרש הרבה על פסוק אken נודע הדבר, היה משה מהרהר בלבו ואומר מה חטא יישראל שנשנתבעדו מכל האומות, כיון ששמעו דבריו אמר לשון הרע יש בינם היאך יהי רואים לגאולה. ובפרק ג' דמינות איתא דכל המספר לשון הרע ראוי להשליכו לכלבים. ובפרשת ואתחנן (דברים הרבה רבבה ב,כג) על פסוק בצר לך, לא נגאלו אבותינו מצרים אלא בזכות תשובה. וכשיראו הכלבים את ישראל ולא יהיו רצימ אחרים, שמע מינה שעשו תשובה וראוים לגאולה. ודיק הכתוב לומר לא יחרץ כל לשונו דוקא, לשמו מכון אל לשון הרע.

שמות רבה פרשה טו פסקה כד

ואמרת אל פרעה כה אמר ה' בני בכורי ישראל ואומר אליך שלח את בני ויעבדני ותמן לשלהו הנהAncient חורב את בנו בкорך. יתעלה שמו של הקב"ה שהוא מجيد מראשית אחראית באברהם הוא אומר בראשית טו) וגם את הגוי אשר יעבדו זו אני מכהן ברכות שנקרה נגע שנאמר עוד נגע אחד. מהו זו אני אמר הקב"ה פורע אני מהם במכה ברכות שניא' הנה אני חורב את בנו בקורך והסימן הזה מסר הקב"ה לאברהם ואברהם ליצחק יצחק ליעקב ויעקב ללווי ולוי לקחת וקחת לעמарам שמרם למשה והיה משה משמרנו ובא.

ד"א בני ישראל אמר הקב"ה לפרעה הרשע اي אתה יודע כמה חביבתך את הבכורה שכתבת
בתורתך (דברים טו) לא תעבד בבכור שורך וכל מי שהוא עובד בו לוקה אתה שלחת יצר בבכורי דין
הוא שמליהו